

ה"ת 4937/08/23 - מדינת ישראל נגד מקסים רפאילוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בשה"ת 4937-08-23 מדינת ישראל נ' רפאילוב

לפני כבוד השופט איתי הרמלין

המבקשת:

מדינת ישראל

ע"י המתמחה רחל פרי

נגד

המשיב:

מקסים רפאילוב

ע"י עו"ד גיא זהבי

החלטה בשאלת קיומן של ראיות לכאורה

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו שלושה אישומים. באישום הראשון, שמתייחס לאירוע האחרון בזמן, מיוחסות לנאשם עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים. זאת, על כך שביום 27.7.1012 בעקבות ויכוח ביניהם היכה את בת זוגו באמצעות חולצה ובהמשך חבט באגרופו בראשה וברגלה. כאשר בעקבות זאת הסתגרה בת הזוג בשירותים, אמר לה לפי הטענה: "אני מקווה להתאפק לא לשבור לך את הראש. אני אוציא לך את העיניים. את תהיי עיוורת". באישום השני מיוחסת לו תקיפת בת זוג בגין כך שלפי הטענה ב-9.10.2022 משך בשערה של בת זוגו בעת שנסעו במכונית. באישום השלישי מיוחסות לנאשם עבירות של תקיפת בת זוג שגרמה חבלה ואיומים. באישום זה נטען שבאוגוסט 2022 שרט הנאשם את בת זוגו כשניסתה לקחת ממנו את מכשיר הטלפון שלה. כמו כן נטען שהנאשם השמיע באוזניה של בת זוגו מספר איומים.

2. הסיניגור אישר שמרבית האמור בכתב האישום נטען על ידי בת הזוג במגעיה עם המשטרה - בחקירה, בתחקור או בשיחה עם מוקד 100. עם זאת, לדברי הסיניגור מדובר בכתב אישום שהעצים בצורה לא מידתית "אירוע קטן". עוד ציין הסיניגור שחלק מתלונותיה של בת הזוג באו רק כתוצאה מדיבוב אקטיבי של השוטרים, ושהיא חזרה מתלונתה. התובעת טענה כי כל הנטען בכתב האישום מגובה בראיות בתיק, ומכאן שיש ראיות לכאורה לאישומים.

3. עיון בחומר החקירה מלמד כי אמנם הנטען בכתב האישום מגובה בראיות בתיק החקירה ואכן יש ראיות לכאורה למרבית הנטען בכתב האישום כטענת התובעת, אך גם בחלק מטענות הסיניגור יש ממש.

4. ראשית יש לומר שכל הראיות המפלילות בתיק (למעט הקלטה שאליה אתייחס בהמשך) מקורן בדברים שמסרה בת הזוג לאנשי המשטרה, ולכן יש חשיבות ראייתית לכך שפנתה לתביעה ב-6.8.2023 במכתב שבו היא כותב שלא הייתה תקיפה, שכן זוגה הוא אדם עדין נפש שמעולם לא הכאיב לה ולא פגע בה פיזית, ושהיא "לא רצתה לשקר למשטרה", אבל החוקרות "הוציאו ממנה בתחבולות" עדות שקר. מנגד יש לציין שבת הזוג חזרה על אותו תיאור של תקיפה הנוגע לאישום הראשון ומפורט בכתב האישום בשתי העדויות שמסרה במשטרה בהפרש של שעות, וזאת אף על פי שאמרה לחוקרים שאינה מעוניינת להתלונן. יתר על כן, היא גם חזרה על הטענה שהנאשם חבט בה באגרופים בפתח העימות ביניהם שבו התרשמה עורכת העימות שהמתלוננת מנסה לרצות את הנאשם (ש' 8-9). על בסיס כל אלה אני קובע כי **הראיות בתיק החקירה מהוות ראיות לכאורה לתקיפה באגרופים, אך בראיות אלה חל כרסום מסוים כתוצאה מחזרתה של המתלוננת מהטענה לתקיפה**. בהקשר זה יש לציין שהמכתב לתביעה מתייחס בעיקר לטענה בדבר תקיפה, ומכאן שאין כרסום דומה בקשר לעבירת האיומים.

5. אשר לאישום השני (**המשיכה בשיער**) - הסיניגור טען בדיון שהנאשם משך בשיערה של בת הזוג כדי שלא תירדם בשעת הנהיגה. בעדותה של בת הזוג מ-11:10 היא תיארה את המשיכה בשיער כתקיפה (ש' 80-81), אך בעימות ביניהם מסרה גרסה כפי שטען הסיניגור (ש' 40-43), ומכאן שבעניין זה יש **חולשה ראייתית**.

6. אשר לאישום השלישי - אכן כדברי הסיניגור, המתלוננת אמרה בחקירה שנשרטה כשניסתה לקחת את מכשיר הטלפון שלה מהנאשם (ש' 199 בעדות הראשונה), ולא שהנאשם שרט אותה כפי שנכתב בכתב האישום, ולכן בלי הבהרה של עניין זה על ידי המתלוננת אין ראיות לכאורה בנקודה זו. אשר לאיומים באישום השלישי - לא רק שיש ראיות לכאורה לקיומם, אלא שבהקלטת השיחה שלה האזנתי נשמעים שורת איומים נוספים שלא הוזכרו בכתב האישום.

7. למען הסר ספק, כל הקביעות לעיל הן לכאוריות בלבד.

8. המזכירות תשלח החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, 9 באוגוסט 2023, בהיעדר הצדדים.

